

החסינים של „דניש פלוס“

היום ניתן לרכוש ב„דניש פלוס“ כלים חסינים אש לתורה, שעוצבו עבורם על ידי תמרה סולמן ולפיד — ישראל. עד היום ניתן היה לרכוש כלים דומים רק מתוצרת חוץ, אנגלית או צרפתית.

תמרה סולמן מ„דניש פלוס“ הצליחה להגיע, תוך עבודה משותפת עם לפיד, לקו של מוצרים חסינים אש בעלי עיצוב אסתטי ואיכות מעולה.

המטרה המנחה את תמרה סולמן היא להגיע לייצור בלעדי של מוצרים ישראליים ברמה גבוהה עבור „דניש פלוס“ ובכך לחסוך הוצאות מיותרות במטבע זר ולעודד ייצור ישראלי ובתקוה גם לייצאם.

ברירה

מוסיקה

חברת סמואל 80 טל. 656992

בלוז, פולק,

כל יום אי ג'ז

פתח כל יום כולל יום א' מסעה 21.00

ORIENT

השרות כמו השעון —

דיקני, מושלם, מהיר. בתוך שבוע תקבל שעוןך בחזרה. אחריות ולתיקון — 6 חודשים • חלשים מקוריים.

מעבדת שרות ארצית „בני משה קרסו“ רח' רביל 26, ת.א. טל. 332379

דרושים גליונות

השולם הזה

ישנים מכל השנים
לטלפן בערב
04-922304

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת
ד"ר מרדכי זידמן
הוצאת רשפים

תן טרמפ לחייל

מועדון 5 לתרבות חדשה

רח' הס 5, תל אביב
טל. 297263

יום שלישי, 10.8.8
שיחה עם
ח"כ צ'ארלי ביטון
ויוקן הסרט
„האם שמעת על הפנתרים השחורים אדון משה?“

המועדון פתוח בימי שלישי
מסעה 8.30 בערב. התוכניות
מתחילות כשעה 9.00 בערב.

קבלת מודעות לכל העיתונים במחירי המערכת

פירטס אדיאל

אבן גבירול 110 תל אביב
(מינהל אנטוקולסקי)
טלפון 227118, 772118

אצל גדול אמני התחרים של הר מאה). והרצון לחזור לרעיון הת נועה בעבודותיו, ודאי עוד יחזרו ויופיעו. כי דברים האופייניים לצייר בתחילת דרכו, עוברים גל גול וחוזרים ומופיעים בשלב מאוחר יותר, כצורך אובססיבי חזק ביותר.

אברהם אילת מתגלה בביקור ב סטודיו שלו, בעליית גג בחיפה, כי רשם מצויין. אך כאמן מעמיק ו מוכשר לציור בצבע, שעוד ידובר בו רבות. התרחקותו מ„קליקות“ של לחץ ושחיתות, הביאה לסילור קו מהשתתפות בפרויקט שאירגנו קיבוצי הגליל העליון בספטמבר ה אחרון. לפי הרמה שהוצגה שם, אולי היה זה טוב יותר עבורו, כי עבודתו היתה מעלה את ערך ה פרויקט, אך מורידה מכבודו.

נייר כגבינת צאן

מי שמע על אשה שמבשלת נייר? זוהי האמנית אורה שאר-ליאל, תושבת עין חוד. במסגרת הפרטית שלה, שבכפר האמנים הר ציורי מבשלת אורה, שהיא אמנית תחרים והדפס מזה כ-16 שנים, את הנייר, מכינה אותו למיטגרות כמו גבינת צאן, וכשהוא עדיין רטוב היא לוחצת אותו לגבס, וכש הוא מתייבש היא מציאה — ויש תבלט. זהו רק טכניקה אחת שבה היא שולטת, ומציגה בבית האמנים בירושלים.

טכניקה אחרת, שבה היא אותבת לעסק ושגולת ממנה את רוב הזמן, היא התחרים. תערוכתה ב בית האמנים הירוקה רובה ככולה מתחרים, הנראים כחיתוכי עץ. בקווי מיתאר גסים ועבים, ה מאפיינים את האכספרסיביות של חיתוך העץ, היא מתארת לרוב דמויות נשים, אמהות עם טפס, נשים בעירום ודמות הגבר, ש כימעט ונעלמת, מופיעה כסמל לאחדות המישפחתית.

ציירת שעברה מתחום הציור בצבע להדפסים, היא מרגישה ש האמן חייב להיות מעורב בכל תהליך העבודה, ומקבלת סיפוק נוסף בהעבירה את הידע שרכשה לצעירי רים רבים אחרים, בהיותה מורה לאמנות מזה 13 שנים. החיים כ אמנית, בצד בעל שהוא אמן ויט ראזים (ביצע את הוויטראזים של בית הכנסת על שם רקנאטי בת"א), אינם מלווים במשברים, כי לכל אחד יש סטודיו משלו, ובכך נש מרת ההרמוניה, השתקפת גם בעבודותיה.

קטע-תנועה של גופות עירומים מסרט של אברהם אילת
צורך אובססיבי חזק

עירום נשי — תחרים של אורה להב-שאתיאל
מתחום הציור בצבע לתחום ההדפסים

לפעמים כתמי הצר הודרים ממש לתוך השחור לך, ולפעמים הם „מושתלים“ בתוכו, אך נפרדים ו נקיים.

חלקים נוספים בעבודתו היסודית והמעמיקה לא ייחשפו גם כן בתערוכה זו. חלקים אלה כוללים את פסלי הקצף הפוליאוריטני, ש ייצר בעת לימודיו בלונדון, וש מאוחר יותר צילם ותקעד את הת פשטות הקצף ויצירתו מהגופים הגיאומטריים לתוכם נוצק, עד התקרשותו ויצירת מעין צורות אורגניות. הצורות האורגניות ש נוצרו מפסלים אלה, והטיפוס אחר תנועה בפסל, הביאו אותו לזמן קבוצת בחורים ובחורות מידידיו הסטודנטים לאמנות, כשהוא מציב אותם בעירום ובתנוחות של הת פתלות אחד בתוך רעהו. גם את ההתרחשות הזו תיעד בצילום, וה סרט שצילם אז יוקרן באחת השב תות הקרובות במוסיאון עין חרוד, להנאת המבקרים הנוכחים באותו זמן. כל יתר המבקרים לא יראו סרט זה, אך אליבא דאברהם אילת, שתנועת הגופות המפותלים, החוזרת בתחרים ששעה בשנות ה-60 (לאחר קורס תחרים שעבר בפאריס

תעבור בקרוב לווינה, בצד ספר מהודר שהוציא על הצייר הצעיר. „כאן ביתי, ומכאן לא אזור“ אומר אילת.

את פרי מיכחולו של אילת ניתן לראות בימים אלה במוסיאון עין חרוד. כאן פרושה יריעה של עשר שנות יצירה, שבהן התפרסם כרש מעולה, שרבים שאפו לחקותו. אר למ השתלות והחדרות הצבע, ש החלו להופיע ביצירות התקופה ה אחרונה, מרמזות על חזרה לאחור, לימים של טרום בית הספר לציור, ושל הלימודים, בהם צייר אילת בצבע, והחגיגה לעין היתה מוש למת.

אם לחפש את הנושא הפיקנט, אפשר לומר שאברהם אילת, שעוב לאחרונה את קיבוץ שמיר, שבו שהה קרוב ל-20 שנה במיסגרת גרעין של השומרה הצעיר, החל לאחרונה לפרוץ. ההיים מחייכים אליו והוא מאושר עם בחינתו ה חדשה, שהרומן שלהם היה סודי, ורק כשעזב את המשק נודע לצי בור אודותיו. זהו הסבר חלקי ביר תר להתחלת השימוש בצבעים, ליד הרישומים בשחור לבן שלו, כש